

Poniedziałek 2 Czerwca

18.00 /zbiorowa za żywych/

- O Boże błogosławieństwo i światło Ducha Świętego i opiekę Maryi dla Dariusza i Tomasza z okazji ich urodzin

- O Boże błogosławieństwo i światło Ducha Świętego i opiekę Maryi dla dzieci z okazji ich urodzin

- O Boże błogosławieństwo i zdrowie dla Emilii z ok. ur.

-

Wtorek 3 Czerwca

św. męczenników Karola Lwangi i Towarzyszy

17:00 + ojciec Henryk Kupski

18:00 + Ciskowscy: Jan i Berta

Środa 4 Czerwca

18:00 /zbiorowa za zmarłych/

+ brat Roman

+ Irena Konkol

+ Magdalena Wrosz od uczestników pogrzebu

+

+

Czwartek 5 Czerwca

św. Bonifacego

18:00 + Józef Lessnau

Piątek 6 Czerwca

18:00 + Hintzke: Maria i Alfons

Sobota 7 Czerwca

18:00 + Ks. Wiesław Wett w r. śm. od II róży

NIEDZIELA Zielone Świątki 8 Czerwca

08:00 + Koss: siostra Zofia i Stanisław

10:30 - w intencji ofiarodawców budowy kościoła i za parafian

16:00 + Ks. Wiesław Wett

MISERICORDIA DOMINI

PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA MIŁOSIERDZIA BOŻEGO UL. GOŚCINNA 12,
84-120 CHŁAPOWO, TEL. 602 574 613 WWW.PARAFIA.CHLAPOWO.PL

Numer parafii konta 58 8349 0002 0030 2696 2000 0010

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

Uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego – 1 czerwca 2025 r.

1. Dzisiaj Uroczystość I Komunii św. w naszej parafii. Polecamy modlitwie wiernych 14 dzieci i ich rodziny.
2. Zapraszamy na nabożeństwa czerwcowe. Dzisiaj w połączeniu z Żywym Różańcem o godz. 14.15, w tygodniu o 17.30.
3. We wtorek przypada wspomnienie św. Karola Lwangi i Towarzyszy w męczeństwie, w czwartek św. Bonifacego – biskupa i męczennika.
4. Rozpoczęliśmy Nowennę do Ducha Świętego przed Uroczystością Zielonych Świątek. Odmawiamy ją w ramach nabożeństwa o 17.30.
5. W czwartek odwiedzę przed południem chorych z posługą sakramentalną, zaś w pierwszy piątek miesiąca okazja do spowiedzi św. od 17.00.
6. Parafia św. Antoniego w Redzie zaprasza 7 czerwca na godz. 21.00 na czuwanie przed Zesłaniem Ducha Świętego
7. Pragniemy zaprosić do wzięcia udziału w pieszej pielgrzymce do Sanktuarium w Wejherowie, która odbędzie się 14-15 czerwca. Wyjście z przed kościoła o godz. 14.15, dołączamy się do Władysławowa i dalej idziemy drogą nad zatoką idziemy do Swarzewa, a następny przystanek przy kościele świętej Faustyny w Pucku. Powrót z Wejherowa tradycyjnie autobusem o godz. 14.00. Wyjazd w niedzielę do Wejherowa z parkingu przy kościele o godz. 8.00. Powrót pieszo z Wejherowa wieczorem.
8. Tradycyjnie z tyłu kościoła można nabyć nowy numer Gościa Niedzielnego i nasz parafialny biuletyn,
9. Bóg zapłać za ofiary składane na utrzymanie parafii i sprzątanie kościoła oraz na kwiaty i dekoracje. Dzisiaj archidiecezjalna zbiórka do puszek na uczelnie katolickie, za tydzień taca budowlana.
10. Miejski Lub HDK PCK Władysławowo zaprasza na honorowy pobór krwi, który odbędzie się w szkole podstawowej nr 2 w dniu 7 czerwca w godz. 8.30-12.00. Wyjście na hale sportową od strony boiska Orlik.
11. W tygodniu pożegnaliśmy Zygryda Dominika z ul. Władysławowskiej.

Ks. proboszcz Sławomir Skoblik

Czerwiec 2025 - intencja papieska

Módlmy się, aby każdy z nas znajdował pocieszenie w osobistej relacji z Jezusem, a z Jego Serca czerpał wzór współczującej miłości do świata.

Wniebowstąpienie

Katecheza podczas audyencji generalnej 24.05.2000

Jan Paweł II

L'Osservatore Romano 10/2000

1. Tajemnica Paschy Chrystusa ogarnia historię ludzkości, ale zarazem ją przekracza. Ludzka myśl i język mogą w jakiejś mierze ująć i przekazywać tę tajemnicę, ale nie zdołają jej wyczerpać. Dlatego Nowy Testament, chociaż mówi o «zmartwychwstaniu», czego świadectwem jest pierwotne Credo, które św. Paweł osobiście przejął i przekazuje w Pierwszym Liście do Koryntian (por. 15, 3-5), posługuje się także innym sformułowaniem, aby określić sens Paschy. Zwłaszcza u św. Jana i św. Pawła jest ona przedstawiana jako wywyższenie i uwielbienie Ukrzyżowanego. Tak więc dla czwartego ewangelisty krzyż Chrystusa jest już królewskim tronem, który stoi na ziemi, ale dosięga nieba. Chrystus zasiada na nim jako Zbawca i Pan historii.

Istotnie, w Ewangelii św. Jana Jezus woła: «A Ja, gdy zostanę nad ziemię wywyższony, przyciągnę wszystkich do siebie» (12, 32; por. 3, 14; 8, 28). W hymnie wkomponowanym w List do Filipian św. Paweł opisuje najpierw głębokie uniżenie, jakiego zaznał Syn Boży przez śmierć krzyżową, a z kolei opiewa Paschę słowami: «Dlatego też Bóg Go nad wszystko wywyższył i darował Mu imię ponad wszelkie imię, aby na imię Jezusa zgięło się każde kolano istot niebieskich i ziemskich i podziemnych. I aby wszelki język wyznał, że Jezus Chrystus jest Panem — ku chwale Boga Ojca» (Flp 2, 9-11).

2. W tym samym świetle należy rozumieć wniebowstąpienie Chrystusa, którego opis św. Łukasz umieszcza jako zwieńczenie swojej Ewangelii i jako początek swego drugiego dzieła, czyli Dziejów Apostolskich. Jest to ostatnie ukazanie się Jezusa, które «kończy się nieodwracalnym wejściem Jego człowieczeństwa do chwały Bożej, symbolizowanej przez obłok i niebo» (KKK, 659). Niebo jest najbardziej wyrazistym znakiem Bożej transcendencji. Jest to kosmiczna przestrzeń, wznosząca się ponad ziemskim widnokrajem, w którego obrębie toczy się życie ludzi.

Chrystus, przemierzywszy drogi historii i wszedłszy nawet w mroki śmierci, która wyznacza kres naszej skończonej natury i jest zapłatą za grzech (por. Rz 6, 23), powraca do chwały, którą odwiecznie (por. J 17, 5) dzieli z Ojcem i z Duchem Świętym. Prowadzi też z sobą odkupioną ludzkość. List do Efezjan stwierdza bowiem, że «Bóg, będąc bogaty w miłosierdzie, przez wielką swą miłość, jaką nas umiłował, (...) razem z Chrystusem przywrócił do życia (...) i razem posadził na wyżynach niebieskich» (2, 4-6). Dotyczy to przede wszystkim Matki Jezusa, Maryi, której wniebowzięcie jest zapowiedzią naszego wstąpienia do chwały.

3. Wpatrujemy się w oblicze uwielbionego Chrystusa, wstępującego do nieba, aby kontemplować obecność całej Trójcy Świętej. W sztuce chrześcijańskiej wielokrotnie pojawia się motyw tzw. Trinitas in cruce, przedstawiający Chrystusa ukrzyżowanego, nad którym pochyla się Ojciec, jak gdyby chciał Go przygarnąć, między nimi zaś wlatuje gołębica, symbol Ducha Świętego (tak na przykład przedstawia Trójcę Świętą Masaccio w kościele Santa Maria Novella we Florencji). W ten sposób krzyż jest symbolem jednoczącym, łączącym człowieczeństwo z bóstwem, śmierć z życiem, cierpienie z chwałą.

Analogicznie też można dostrzec obecność trzech Boskich Osób w scenie wniebowstąpienia. Na ostatnich stronicach swej Ewangelii św. Łukasz ukazuje Zmartwychwstałego, który jako kapłan Nowego Przymierza błogosławi swoich uczniów i wznosi się ponad ziemię, aby zostać wprowadzonym do chwały niebios (por. Łk 24, 50-52), najpierw jednak ewangelista przypomina Jego mowę pożegnalną do uczniów. Wyłania się z niej przede wszystkim zamiysł zbawienia powzięty przez Ojca: już wcześniej zapowiedział On w Pismach śmierć i zmartwychwstanie Syna, które staną się źródłem przebaczenia i wyzwolenia (por. Łk 24, 45-47).

4. Jednakże w tych samych słowach Zmartwychwstałego pojawia się też Duch Święty, którego obecność będzie źródłem mocy i apostołskiego świadectwa: «Oto Ja ześlę na was obietnicę mojego Ojca. Wy zaś pozostajcie w mieście, aż będziecie uzbrojeni mocą z wysoka» (Łk 24, 49). Podczas gdy w Ewangelii św. Jana Pocieszyciel zostaje obiecany przez Chrystusa, dla św. Łukasza dar Ducha zawiera się także w obietnicy danej przez samego Ojca.

Cała Trójca Święta jest zatem obecna w chwili, gdy rozpoczyna się epoka Kościoła. Św. Łukasz potwierdza to także w drugim opisie wniebowstąpienia Chrystusa, umieszczonym w Dziejach Apostolskich. Jezus wzywa tam apostołów, aby «wyczekiwali spełnienia się obietnicy Ojca», tej mianowicie, że w bliskim już dniu Pięćdziesiątnicy zostaną «ochrzczeni Duchem Świętym» (por. Dz 1, 4-5).

5. Wniebowstąpienie jest zatem epifanią trynitarną, wskazującą cel, ku któremu skierowana jest historia indywidualna i powszechna. Chociaż nasze śmiertelne ciało przechodzi etap rozkładu w proch ziemi, całe nasze odkupione «ja» zwrócone jest ku górze i ku Bogu, idąc za Chrystusem jako za przewodnikiem.

Umocnieni tą radosną pewnością, zwracamy się ku tajemnicy Boga Ojca, Syna i Ducha, objawionej w chwalebnym krzyżu Zmartwychwstałego, słowami modlitwy uwielbienia, jaką zanosila bł. Elżbieta od Trójcy Świętej: «O Boże mój, o Trójco, którą wielbię, pomóż mi zapomnieć całkowicie o sobie samej, abym mogła odpocząć w Tobie, w bezruchu i ukojeniu, jak gdyby moja dusza była już w wieczności. (...) Zaprowadź pokój w mojej duszy! Uczyni z niej Twoje niebo, Twój wybrany przybytek i miejsce Twojego odpoczynku. (...) O, moja Trójco, moje wszystko, moja Szczęśliwości, nieskończona Samotności, Bezmiarze, w którym się zatracam! Zawierzam się Tobie (...), oczekując, że w Twoim blasku będę mogła kontemplować otchłań Twojej wielkości» (Akt uwielbienia Trójcy Świętej, 21 listopada 1904 r.).